

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Τουρισμού

«Ρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου στον τομέα του τουρισμού».

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Α. Επί των άρθρων του Πρώτου Μέρους

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 1

Το άρθρο 1 του ν. 711/1977 (Α' 284), περί ειδικών τουριστικών λεωφορείων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ορίζει ότι «Το μεταφορικό έργο που πραγματοποιείται, κατ' αποκλειστικότητα, από τα ειδικά τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης, συνίσταται στη διενέργεια έκτακτων γραμμών και γραμμών κλειστής διαδρομής που εξυπηρετούν μεταφορά προσχηματισμένης ομάδας προσώπων και αποσκευών, απαγορευομένης της με οποιονδήποτε τρόπο εκτέλεσης συγκοινωνίας, ως εξής: α. [...]. β. Μεταφορά προσώπων σε οργανωμένες εκδρομές εντός και εκτός της χώρας. γ. [...]. δ. [...]. ε. [...]. στ. [...]. ζ [...]. η. [...]». Επίσης, σύμφωνα με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Το μεταφορικό έργο της παρ. 1 διενεργείται από δημόσιας χρήσης Τουριστικά Λεωφορεία που τίθενται σε κυκλοφορία από επιχειρήσεις τουριστικών γραφείων ή Τουριστικές Επιχειρήσεις Οδικών Μεταφορών (Τ.Ε.Ο.Μ.). Στην περίπτωση που η μεταφορά προσώπων σε οργανωμένες εκδρομές και περιηγήσεις εντός και εκτός της χώρας, καθώς και η μεταφορά μαθητών για πραγματοποίηση εκδρομών των περιπτώσεων β' και ζ' της παρ. 1 του παρόντος πραγματοποιούνται στο πλαίσιο οργανωμένου ταξιδιού της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 339/1996, το ανωτέρω περιγραφόμενο έργο διενεργείται από δημόσιας χρήσης Τουριστικά Λεωφορεία για λογαριασμό τουριστικού γραφείου». Δεδομένου ότι τα ανωτέρω αναφερόμενα άρθρα των ν. 393/1976 και ν. 711/1977 συνδυαστικά εφαρμοζόμενα φαίνεται να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι αποκλείεται η δυνατότητα διοργάνωσης οργανωμένων εκδρομών από τουριστικά γραφεία με οποιαδήποτε άλλα οχήματα πλην των ειδικών τουριστικών λεωφορείων -κάτι που προφανώς είναι έξω από τις πραγματικές προθέσεις του νομοθέτη- κρίνεται σκόπιμο να αναδιατυπωθεί η παρ. 2 περ. α του άρθρου 1 του ν. 393/1976, έτσι ώστε να καθίσταται σαφές, ότι επιτρέπεται η πραγματοποίηση οργανωμένης εκδρομής με κάθε είδους μέσο (χερσαίο, πλωτό, εναέριο) δημόσιας ή ιδιωτικής χρήσης.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 2

Στο άρθρο 1 του ν. 393/1976 «Περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων» (Α' 199), όπως ισχύει, καθορίζονται αναλυτικά το έργο και οι δραστηριότητες που παρέχονται από τα τουριστικά γραφεία. Και συγκεκριμένα: «α. Την κατάρτιση και εκτέλεση προγραμμάτων εκδρομών και περιηγήσεων εντός ή εκτός της χώρας, δι' ιδιοκτήτου, ή μισθωμένου επί τούτω μεταφορικού μέσου ή δημοσίας χρήσεως θαλασσίων, αεροπορικών, ή χερσαίων μέσων. β. Την μεσολάβηση προς διασφάλιση ή και ενοικίαση καταλύματος σιτίσεως, αναψυχής, ψυχαγωγίας και μέσων διακινήσεως. γ. Την μεσολάβηση προς έκδοση εισιτηρίων παντός μεταφορικού μέσου, πλην των προς μετανάστευση. δ. Την διαμεσολάβηση δια την οργάνωση πάσης φύσεως συνεδρίων. ε. Την παραλαβή και αποστολή αποσκευών παντός αιτούντος τούτο αλλοδαπού ή ημεδαπού περιηγητού. στ. Την διαμεσολάβηση δια την έκδοση διαβατηρίων, πλην των προς μετανάστευση. ζ. Την παροχή πάσης ετέρας υπηρεσίας εχούσης άμεσον ή έμμεσον σχέση με τον τουρισμόν, ως η προβολή τουριστικών μονάδων, η διάθεση εισιτηρίων καλλιτεχνών εκδηλώσεων διενεργουμένων υπό του Ε.Ο.Τ. ή ετέρων φορέων».

Ωστόσο, παρά το ευρύ έργο που ήδη επιφυλάσσεται για τα τουριστικά γραφεία, διαπιστώνεται από τις οικείες υπηρεσίες τουρισμού ότι οι συναφείς με τον τουρισμό δραστηριότητες που παρέχονται στον ιδιωτικό τομέα έχουν προ πολλού ξεπεράσει το οριζόμενο στο άρθρο 1 περιγραφόμενο έργο των τουριστικών γραφείων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα αφ' ενός την αδυναμία της διοίκησης να συμβαδίσει με την πραγματικότητα της αγοράς και αφ' ετέρου τη ρύθμιση των δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τον τουρισμό μέσω ιδιωτικών συμβάσεων, γεγονός που οδηγεί τόσο στην απουσία ελέγχου περί της ορθής παροχής των δραστηριοτήτων αυτών, όσο και στην απώλεια δημοσίων εσόδων. Εξάλλου, οι υπηρεσίες τουρισμού δέχονται καταγγελίες ότι υπάρχουν επιχειρήσεις που προκειμένου να ασκήσουν καινοτόμες τουριστικές δραστηριότητες δεν προβαίνουν καν στην έκδοση βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων τουριστικού γραφείου μειώνοντας τις πιθανότητες να δεχθούν καταγγελία εφόσον δεν συμπεριλαμβάνονται στο Μητρώο Τουριστικών Επιχειρήσεων. Περαιτέρω, η επέκταση του έργου των τουριστικών γραφείων με καινοτόμες τουριστικές υπηρεσίες και δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων οι δραστηριότητες ειδικού κι εναλλακτικού τουρισμού, θα έχει πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στα δημόσια έσοδα.

Επιπλέον διευκρινίζεται ότι οι υπηρεσίες και οι δραστηριότητες που τα τουριστικά γραφεία θα νομιμοποιούνται να παρέχουν και να διοργανώνουν αντίστοιχα θα πρέπει να έχουν περιβληθεί τουριστικό χαρακτήρα, δηλαδή να

συνδέονται άμεσα και ευκρινώς με την εξυπηρέτηση τουριστικών αναγκών. Διευκρινίζεται ότι στην παρούσα διάταξη δεν προσδιορίζονται εξαντλητικά οι τουριστικές υπηρεσίες και δραστηριότητες, καθώς αυτό θα μείωνε την αποτελεσματικότητα και, συνεπώς, τη βιωσιμότητα της διάταξης, δεδομένου ότι η αγορά εξελίσσεται ταχύτερα από τους χρόνους αντίδρασης της κρατικής διοίκησης. Άλλωστε, ακόμη κι αν ήθελε υποθεθεί ότι η δημόσια διοίκηση προέβαινε σε μία τέτοια καταγραφή, ο ακριβής και εξαντλητικός προσδιορισμός των τουριστικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων είναι εξ αντικειμένου αδύνατος, καθώς πλην ορισμένων σαφών παραδειγμάτων, οι υπηρεσίες και δραστηριότητες που δεν έχουν αμιγή τουριστικό χαρακτήρα μπορούν δυνητικά να αποκτήσουν ανάλογα με το πλαίσιο εντός του οποίου παρέχονται.

Τέλος, σημειώνεται ότι για λόγους δημόσιας προστασίας η διάταξη προβλέπει ότι κάθε παροχή υπηρεσιών ή διοργάνωση δραστηριοτήτων που δεν αδειοδοτούνται ή δε ρυθμίζονται από την τουριστική νομοθεσία, θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την εκάστοτε ισχύουσα ειδική νομοθεσία.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 3

Στο άρθρο 1 του ν. 393/1976 «Περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων» (Α' 199), όπως ισχύει, καθορίζονται αναλυτικά το έργο και οι δραστηριότητες που παρέχονται από τα τουριστικά γραφεία. Αναλυτικότερα, οι δραστηριότητες αυτές έγκεινται στα εξής: «α. Την κατάρτιση και εκτέλεση προγραμμάτων εκδρομών και περιηγήσεων εντός ή εκτός της χώρας, δι' ιδιοκτήτου, ή μεμισθωμένου επί τούτω μεταφορικού μέσου ή δημοσίας χρήσεως θαλασσιών, αεροπορικών, ή χερσαίων μέσων. β. Την μεσολάβηση προς διασφάλιση ή και ενοικίαση καταλύματος σιτίσεως, αναψυχής, ψυχαγωγίας και μέσων διακινήσεως. γ. Την μεσολάβηση προς έκδοση εισιτηρίων παντός μεταφορικού μέσου, πλην των προς μετανάστευση. δ. Την διαμεσολάβηση δια την οργάνωση πάσης φύσεως συνεδρίων. ε. Την παραλαβή και αποστολή αποσκευών παντός αιτούντος τούτο αλλοδαπού ή ημεδαπού περιηγητού. στ. Την διαμεσολάβηση δια την έκδοση διαβατηρίων, πλην των προς μετανάστευση. ζ. Την παροχή πάσης ετέρας υπηρεσίας εχούσης άμεσον ή έμεσον σχέση με τον τουρισμόν, ως η προβολή τουριστικών μονάδων, η διάθεση εισιτηρίων καλλιτεχνών εκδηλώσεων διενεργουμένων υπό του Ε.Ο.Τ. ή ετέρων φορέων».

Ωστόσο, παρά το ευρύ έργο που ήδη επιφυλάσσεται για τα τουριστικά γραφεία, διαπιστώνεται από τις οικείες υπηρεσίες τουρισμού ότι οι συναφείς με τον τουρισμό δραστηριότητες που παρέχονται στον ιδιωτικό τομέα έχουν προ πολλού ξεπεράσει το οριζόμενο στο άρθρο 1 περιγραφόμενο έργο των τουριστικών γραφείων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα αφ' ενός την αδυναμία της διοίκησης να συμβαδίσει με την πραγματικότητα της αγοράς και αφ' ετέρου τη

ρύθμιση των δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τον τουρισμό μέσω ιδιωτικών συμβάσεων, γεγονός που οδηγεί τόσο στην αδυναμία ελέγχου περί της ορθής παροχής των δραστηριοτήτων αυτών, όσο και στην απώλεια δημοσίων εσόδων. Εξάλλου, οι υπηρεσίες τουρισμού δέχονται καταγγελίες ότι υπάρχουν επιχειρήσεις που προκειμένου να ασκήσουν καινοτόμες τουριστικές δραστηριότητες δεν προβαίνουν καν στην έκδοση βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων τουριστικού γραφείου μειώνοντας τις πιθανότητες να δεχθούν καταγγελία εφόσον δεν συμπεριλαμβάνονται στο Μητρώο Τουριστικών Επιχειρήσεων.

Ειδικότερα, με την παρούσα διάταξη επιχειρείται η συμπερίληψη της παροχής υπηρεσιών τουριστικού συνοδού στο έργο των τουριστικών γραφείων. Έχει παρατηρηθεί η πρακτική πλέον τα τουριστικά γραφεία, υιοθετώντας τη σύγχρονη πρακτική των τουριστικών γραφείων του εξωτερικού, να διαθέτουν στους πελάτες τους υπηρεσίες τουριστικού συνοδού κατά τα ταξίδια τους στην Ελλάδα, χωρίς ωστόσο κάτι τέτοιο να έχει νομιμοποιηθεί έως σήμερα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την παροχή τουριστικών υπηρεσιών αδιευκρίνιστης ποιότητας, αλλά και την υποκλοπή του έργου των ξεναγών, το οποίο καθορίζεται ρητά στο ν. 710/1977 «Περί Ξεναγών» (Α' 283), όπως ισχύει.

Επισημαίνεται τέλος, ότι ο τουριστικός συνοδός -που ως έννοια πρωτοεισάγεται στην εθνική έννομη τάξη με την εν λόγω διάταξη- σε καμία περίπτωση δεν εξισώνεται με τον ξεναγό, επάγγελμα το οποίο ρητά κατοχυρώνεται και περιγράφεται στο ν. 710/1977 «Περί Ξεναγών» (Α' 283), όπως ισχύει, και ως επάγγελμα θα διέπεται από ειδικούς όρους και προϋποθέσεις που θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα κατόπιν σχετικής εισήγησης του Υπουργού Τουρισμού.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 4

Ακολούθως, με την προτεινόμενη τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 393/1976 (Α' 199), επιχειρείται η διασαφήνιση του επιτρεπόμενου πλαισίου έκδοσης εισιτηρίων από τουριστικά γραφεία. Ειδικότερα, στην κείμενη τουριστική νομοθεσία δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη σχετικά με τον τρόπο ή τον τόπο έκδοσης εισιτηρίων από τα τουριστικά γραφεία, με αποτέλεσμα να παρατηρείται συχνά το φαινόμενο έκδοσης εισιτηρίων σε χώρους που δεν ενδείκνυνται προς τούτο και οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές του Υπουργείου Τουρισμού να μη μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις σχετικά. Το ως άνω περιγραφόμενο νομοθετικό κενό έχει υποδειχθεί στο Υπουργείο Τουρισμού από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Τουρισμού, αλλά έχει διαπιστωθεί επίσης και κατά την εξέταση προσφυγών ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών του ν. 3270/2004 του Υπουργείου Τουρισμού.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 5

Στο άρθρο 2 του ν. 393/1976 προβλέπεται η δυνατότητα στα τουριστικά γραφεία να χρησιμοποιούν για τις συναλλαγές τους διακριτικό τίτλο. Ακολούθως, με την παρ. 3 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι στον Ε.Ο.Τ. (πλέον Υπουργείο Τουρισμού) τηρείται μητρώο στο οποίο καταχωρίζονται οι (εγκεκριμένοι) διακριτικοί τίτλοι των τουριστικών γραφείων. Στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι η έγκριση του διακριτικού τίτλου από την αρμόδια υπηρεσία τουρισμού και η καταχώριση αυτού στο σχετικό μητρώο επιφέρουν δικαίωμα κυριότητας επί του τίτλου υπέρ του έχοντος την άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου. Προβλέπεται επίσης ότι το δικαίωμα αυτό κυριότητας *«(...) απόλλυται μετά την πάροδο διετίας από τη διακοπή ασκήσεως του επαγγέλματος υπό του δικαιούχου»*. Δεδομένων των ανωτέρω, κρίνεται σκόπιμη η τροποποίηση της διάταξης αυτής, αφού, ως αυτή ισχύει, παρέχεται το δικαίωμα κυριότητας διακριτικού τίτλου (τουριστικού γραφείου) ακόμη και σε περίπτωση που η λειτουργία της εν λόγω επιχείρησης έχει διακοπεί, αλλά ο επιχειρηματίας εξακολουθεί να ασκεί αυτό το επάγγελμα (λειτουργεί δηλαδή τουριστικό γραφείο με άλλο διακριτικό τίτλο). Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται ο εξορθολογισμός της τροποποιούμενης διάταξης, ήτοι η σύνδεση της απώλειας διακριτικού τίτλου τουριστικού γραφείου αποκλειστικά και μόνο με τη διακοπή λειτουργίας της επιχείρησης και την παύση της δραστηριότητας.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 6

Στο άρθρο 3 του ν. 393/1976 «Περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων» (Α' 199), όπως ισχύει, ορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται προκειμένου για τη χορήγηση της Βεβαίωσης Συνδρομής Νομίμων Προϋποθέσεων σε τουριστικά γραφεία, ενώ στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ίδιου νόμου ορίζονται τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται αρμοδίως στην οικεία Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού (Π.Υ.Τ.). Επίσης, στην παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 393/1976, όπως ισχύει, ορίζεται ότι *«επιτρέπεται η λειτουργία τουριστικών γραφείων τα οποία μπορούν να παρέχουν αποκλειστικά και μόνο μέσω διαδικτύου τις υπηρεσίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 393/1976 (Α' 199). Τα τουριστικά αυτά γραφεία οφείλουν στο διακριτικό τίτλο τους να περιέχουν τον όρο «Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες» (e-service). Για τη χορήγηση βεβαίωσης συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου απαιτείται η ύπαρξη γραφειακής εγκατάστασης, η οποία γνωστοποιείται στην αρμόδια ΔΟΥ και στον ΕΟΤ και υποβάλλονται τα δικαιολογητικά του άρθρου 4. Ειδικά για τη ρυθμιζόμενη περίπτωση, στη θέση του δικαιολογητικού της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 υποβάλλεται αντίγραφο της*

έναρξης επιτηδεύματος από την οικεία Δ.Ο.Υ.». Επιπλέον, με την υπ' αριθμό 17591/12.12.2012 Υπουργική Απόφαση (Β' 3356) ορίζεται ότι το ύψος της εγγυητικής επιστολής που υποβάλλεται από τα τουριστικά γραφεία της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 393/1976, όπως ισχύει, τα οποία παρέχουν αποκλειστικά και μόνο μέσω διαδικτύου τις υπηρεσίες που προβλέπονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου, ανέρχεται στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι προκειμένου για τη νόμιμη λειτουργία τουριστικών γραφείων που λειτουργούν ηλεκτρονικά πρέπει να υποβάλλονται όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά του άρθρου 4 του ν. 393/1976 που προβλέπονται συλλήβδην για τα τουριστικά γραφεία με μόνες διαφορές αυτές που αναφέρονται ρητά στην παρ. 5 του ίδιου άρθρου.

Δεδομένων των ανωτέρω συνάγεται ότι προκειμένου για τη μετατροπή τουριστικού γραφείου που λειτουργεί σε φυσικό χώρο σε γραφείο που θα παρέχει αποκλειστικά τις υπηρεσίες του μέσω διαδικτύου, απαιτείται η ανάκληση της παλαιάς και η έκδοση νέας βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων με την υποβολή του συνόλου των προβλεπόμενων δικαιολογητικών, συμπεριλαμβανομένης και της εγγυητικής επιστολής. Ωστόσο, αυτό προσθέτει δυσανάλογα βάρη στον επιχειρηματία, καθώς σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 393/1976, όπως ισχύει, προβλέπεται ότι *«στην εγγυητική επιστολή, η οποία έχει πενταετή διάρκεια, αναφέρεται ότι η ισχύς της παρατείνεται αυτοδίκαια για ένα επιπλέον εξάμηνο μετά την ημερομηνία ανάκλησης του Ε.Σ.Α. (σημ. Ειδικού Σήματος Λειτουργίας, που έχει ήδη αντικατασταθεί από τη Βεβαίωση Συνδρομής Νομίμων Προϋποθέσεων) για οποιονδήποτε λόγο καθώς επίσης εάν πριν τη λήξη της ισχύος της, δεν κατατεθεί άλλη εγγυητική επιστολή πενταετούς ισχύος»*. Συνεπώς, ιδιοκτήτης τουριστικού γραφείου που επιθυμεί την άμεση μετατροπή του γραφείου του σε ηλεκτρονικό, υποχρεούται να καταβάλει, εκτός των υπολοίπων προβλεπόμενων δικαιολογητικών, εκ νέου εγγυητική επιστολή ύψους 5.000 ευρώ, καθώς παρά την ανάκληση της βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων, η ισχύς της αρχικώς καταβληθείσας εγγυητικής επιστολής δεν αναστέλλεται, τουναντίον παρατείνεται αυτοδίκαια για ένα επιπλέον εξάμηνο.

Με την παρούσα διάταξη σκοπείται η απαραίτητη προσαρμογή της νομοθεσίας στα νέα πραγματικά δεδομένα της τουριστικής αγοράς και η διοικητική διευθέτηση της ως άνω περιγραφόμενης κατάστασης, ήτοι ότι σε περιπτώσεις μετατροπής συμβατικού τουριστικού γραφείου σε ηλεκτρονικό, να μπορεί να ανακαλείται η βεβαίωση συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων και να χορηγείται νέα με την υποβολή των προβλεπόμενων δικαιολογητικών, πλην αυτού της εγγυητικής επιστολής, της οποίας η ισχύς θα παρατείνεται αυτοδίκαια για ένα

εξάμηνο (ως προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 393/1976, όπως ισχύει) και στη συνέχεια, άμα τη λήξει της, θα προσκομίζεται νέα.

Σημειώνεται ωστόσο, ότι στην εισαγόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι σε περίπτωση που μετά την παρέλευση του εξαμήνου και τη λήξη ισχύος της αρχικώς καταβληθείσας εγγυητικής επιστολής δεν υποβάλλεται νέα, θα ανακαλείται και η νέα βεβαίωση συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων του ηλεκτρονικού τουριστικού γραφείου.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 7

Η τροποποίηση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 393/1976 (Α' 199) που επιδιώκεται με το παρόν σχέδιο νόμου έχει ως σκοπό τη συμμόρφωση της κείμενης τουριστικής νομοθεσίας για τα τουριστικά γραφεία με τις διατάξεις του ν. 4254/2014 «Μέτρα στήριξης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στο πλαίσιο εφαρμογής του ν. 4046/2012 και άλλες διατάξεις» (Α' 85), και ειδικότερα της παρ. ΙΔ.2, στοιχείο 5 αυτού, σύμφωνα με τις οποίες οι εγγυητικές επιστολές υπέρ ΕΟΤ κατατίθενται πλέον υπέρ Ελληνικού Δημοσίου.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 8

Με την παρούσα διάταξη εισάγεται κύρωση για την παραβίαση της εισαγόμενης με το άρθρο 4 διάταξης που ορίζει τους χώρους στους οποίους τα τουριστικά γραφεία δύνανται να πωλούν εισιτήρια.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Β. Επί των άρθρων του Δεύτερου Μέρους

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 9

Η ισχύουσα μορφή της υπό τροποποίηση διάταξης του εδαφίου γ της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Η.2. της παραγράφου Η του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) όριζε ότι τα επιβατηγά ιδιωτικής χρήσης οχήματα που εκμισθώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Η.2. της παραγράφου Η του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) «έχουν μέγιστο χρόνο κυκλοφορίας τα επτά (7) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης άδειας κυκλοφορίας τους, εφόσον αυτή δε διαφέρει από την ημερομηνία κατασκευής τους πάνω από ένα χρόνο, και για τα ανοικτού τύπου τα εννέα (9) χρόνια από την κυκλοφορία τους». Ωστόσο, ήδη με την υπ' αριθμό

25760/11.12.2015 Κ.Υ.Α. (Β' 2737) αντικαταστάθηκε η παρ. 3 του άρθρου 9 της υπ' αριθμό 16597/2010 Κ.Υ.Α. με θέμα «Όροι και προϋποθέσεις σύστασης και λειτουργίας επιχειρήσεων εκμίσθωσης επιβατηγών αυτοκινήτων Ιδιωτικής Χρήσης (Ι.Χ.) χωρίς οδηγό» (Β' 2156), όπως ισχύει ως ακολούθως: «Ως χρόνος κυκλοφορίας των προς εκμίσθωση επιβατηγών αυτοκινήτων Ι.Χ., των από κατασκευής ανοικτού τύπου, των αυτοκινούμενων τροχόσπιτων και των τεθωρακισμένων αυτοκινήτων ορίζονται τα δώδεκα (12) χρόνια από την ημερομηνία έκδοσης της πρώτης άδειας κυκλοφορίας τους». Δεδομένων των ανωτέρω, με την παρούσα τροπολογία επιδιώκεται η υιοθέτηση ενός κοινού τρόπου αντιμετώπισης του συνόλου των επιβατηγών Ι.Χ. οχημάτων που εκμισθώνονται στο πλαίσιο άσκησης τουριστικής δραστηριότητας που θα επιτευχθεί με την κατ' αναλογία αύξηση του χρόνου κυκλοφορίας των επιβατηγών ιδιωτικής χρήσης οχημάτων που εκμισθώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Η.2. της παραγράφου Η του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) στα δώδεκα (12) χρόνια. Προστίθεται, τέλος, εξουσιοδοτική διάταξη προκειμένου οποιαδήποτε επόμενη μεταβολή του μέγιστου χρόνου κυκλοφορίας των εν θέματι οχημάτων να καθορίζεται με κοινή απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 10

Στην περίπτωση 6 της υποπαραγράφου Η.2. της παραγράφου Η του ν. 4093/2012 (Α' 222) προβλέπονται αναλυτικά οι κυρώσεις σε περιπτώσεις παράβασης των σχετικών διατάξεων κατά την εκτέλεση δραστηριότητας ολικής εκμίσθωσης με οδηγό μέσω προκρατήσεως με αντίστοιχη σύμβαση ελαχίστου διάρκειας έξι (6) ωρών, Επιβατηγών Ιδιωτικής Χρήσης (ΕΙΧ) αυτοκινήτων. Ωστόσο, δεν προβλεπόταν η επιβολή διοικητικής κύρωσης α) σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Η.2. της παραγράφου Η του ν. 4093/2012 β) σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου Η.2. της παραγράφου Η του ν. 4093/2012 (μεταφορά άνευ κομίστρου πελατών κύριων ξενοδοχειακών καταλυμάτων, με επιβατηγά ιδιωτικής χρήσης οχήματα από τα σημεία αφίξεως ή αναχωρήσεως μέχρι τις εγκαταστάσεις των καταλυμάτων αυτών και αντίστροφα) και γ) σε περίπτωση άσκησης της δραστηριότητας των ανωτέρω περιπτώσεων χωρίς βεβαίωση συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων. Το κενό αυτό σκοπείται να θεραπευθεί με την προστιθέμενη στο παρόν σχέδιο νόμου διάταξη.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Γ. Επί των άρθρων του τρίτου μέρους

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 11

Η μέχρι πρότινος ισχύουσα νομοθετική ρύθμιση περί τουριστικής μίσθωσης κατοικιών από ιδιώτες εισήχθη με την παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 «Ρυθμίσεις για τον Τουρισμό και άλλες διατάξεις» (Α' 118). Στην εν λόγω διάταξη οριζόταν ότι *«Δεν θεωρούνται τουριστικά καταλύματα τα ακίνητα, τα οποία αποδεδειγμένα εκμισθώνονται εν όλω ή εν μέρει για προσωρινή διαμονή του ίδιου του μισθωτή με μίσθωμα που ορίζεται κατά μήνα, είτε συνολικά για όλη τη διάρκεια της μίσθωσης, εφόσον η μίσθωση υπερβαίνει τις ενενήντα (90) ημέρες»*. Συνεπώς, πρόθεση του νομοθέτη ήταν να καθιερώσει τεκμήριο, σύμφωνα με το οποίο η μίσθωση ενός καταλύματος για λιγότερο από 90 ημέρες (στη συνέχεια το όριο αυτό μειώθηκε στις 30 ημέρες) θα θεωρείτο «τουριστική» και θα υπαγόταν στις διατάξεις της τουριστικής νομοθεσίας. Σημειώνεται ότι σε αυτή την περίπτωση ίσχυαν επιπρόσθετα τα όσα παγίως προβλέπονται για τη νόμιμη λειτουργία του συνόλου των τουριστικών καταλυμάτων, ήτοι η υποχρέωση λήψης Ειδικού Σήματος Λειτουργίας (Ε.Σ.Λ.) αλλά και εγγραφής στο Μητρώο Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΜΗ.Τ.Ε.). Ωστόσο, με τη διάταξη της παρ. 4 της υποπαρ. Α.3, του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 «Συνταξιοδοτικές διατάξεις - Κύρωση του Σχεδίου Σύμβασης Οικονομικής Ενίσχυσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και ρυθμίσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Χρηματοδότησης» (Α' 94) απελευθερώθηκε το καθεστώς των μισθώσεων κατοικιών από ιδιώτες. Πιο συγκεκριμένα, με την ως άνω διάταξη καταργήθηκε η παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 4276/2014 (Α' 155) και η παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α' 118) από 1η Νοεμβρίου 2015, ήτοι το χρονικό όριο των 30 ημερών και, συνεπώς, οι μισθώσεις ακινήτων (οποιασδήποτε χρονικής διάρκειας) δεν θεωρούνται πλέον τουριστικές, αλλά αστικές, υπαγόμενες συλλήβδην στις γενικές διατάξεις περί μισθώσεων του Αστικού Κώδικα. Σημειώνεται ότι εκ παραδρομής, ο νομοθέτης δεν συμπεριέλαβε στην ως άνω διάταξη και την κατάργηση από 1^η Νοεμβρίου 2015 της τρίτης αντίστοιχης διάταξης της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ.1 της παραγράφου ΙΔ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α' 85), στην οποία αναφέρεται ότι το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α' 118) τροποποιείται ως εξής: *«Ακίνητο που εκμισθώνεται για προσωρινή διαμονή του μισθωτή για χρονικό διάστημα μικρότερο των τριάντα (30) ημερών θεωρείται τουριστικό κατάλυμα»*.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Α. Επί των άρθρων του τετάρτου μέρους

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 12

Υπάρχουν περιπτώσεις ξενοδοχείων, camping που προσφέρουν υπηρεσίες ειδικής τουριστικής υποδομής και δεν μπορούν να αδειοδοτηθούν επειδή δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη. Με την εισαγόμενη διάταξη παρέχεται αυτή η πρόβλεψη.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 13

Με το ν. 4442/2016 «Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις» (Α' 230) θεσπίστηκε η κατάργηση της τουριστικής αδειοδότησης (χορήγησης Ειδικού Σήματος Λειτουργίας) των τουριστικών καταλυμάτων και η ταυτόχρονη υπαγωγή τους σε καθεστώς γνωστοποίησης της λειτουργίας τους. Ειδικότερα, με το ν. 4442/2016 θεσπίστηκε η μετάπτωση από το καθεστώς του προληπτικού ελέγχου δικαιολογητικών για την έγκριση της αδειοδότησης των τουριστικών καταλυμάτων από τις οικείες υπηρεσίες τουρισμού στο καθεστώς της άμεσης λειτουργίας των τουριστικών καταλυμάτων με μόνη υποχρέωση την υποβολή αίτησης γνωστοποίησης στις αρμόδιες τουριστικές υπηρεσίες. Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η υποχρέωση του επιχειρηματία που προβαίνει σε γνωστοποίηση έναρξης λειτουργίας καταλύματος να ενημερώνει το Μητρώο Τουριστικών Επιχειρήσεων, ως ίσχυε έως τώρα και με τη διαδικασία χορήγησης Ειδικού Σήματος Λειτουργίας. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η συνέχεια του Μητρώου Τουριστικών Επιχειρήσεων αλλά ταυτόχρονα διευκολύνεται ο έλεγχος από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Τουρισμού στα λειτουργούντα τουριστικά καταλύματα. Διευκρινίζεται ότι οι δυνατότητες κρατικού ελέγχου των τουριστικών καταλυμάτων έχουν πλέον μόνο κατασταλτικό χαρακτήρα, δηλαδή οι αρμόδιες υπηρεσίες τουρισμού, κατόπιν της γνωστοποίησης της έναρξης λειτουργίας τουριστικού καταλύματος, με δειγματοληπτικές επιθεωρήσεις διαπιστώνουν εάν στην έδρα του καταλύματος υπάρχει αρχείο με τα εκ του νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 14

Οι σκοπούμενες προσθήκες-τροποποιήσεις στο παρόν άρθρο έχουν σαν κύριο στόχο να καλύψουν νομοθετικές ασάφειες αποσαφηνίζοντας πλέον ξεκάθαρα τις αρμοδιότητες των εμπλεκόμενων φορέων όσον αφορά στην έγκριση του διακριτικού τίτλου και την τήρηση του μητρώου μεταξύ κύριων ξενοδοχειακών

καταλυμάτων αφενός και ενοικιαζόμενων επιπλωμένων δωματίων – διαμερισμάτων αφετέρου. Η έγκριση διακριτικών τίτλων για τα ενοικιαζόμενα επιπλωμένα διαμερίσματα δίνεται από τα κατά τόπο εμπορικά επιμελητήρια μέσω των Υπηρεσιών Μιας Στάσης (ΥΜΣ) ή των Υπηρεσιών ΓΕΜΗ κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3419/2005 (Α' 297) και του ν.4441/2016 (Α' 27).

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 15

Σύμφωνα με το προϊσχύον νομικό καθεστώς, το ύψος του προστίμου για τις επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής, τουριστικά γραφεία, γραφεία ενοικίασεως αυτοκινήτων, επιχειρήσεις εκμίσθωσης μοτοσικλετών, τρίτροχων και τετράτροχων οχημάτων άνω των 50 κ.εκ. χωρίς οδηγό, τουριστικές επιχειρήσεις οδικών μεταφορών (Τ.Ε.Ο.Μ.) και ναυλομεσιτικά γραφεία που λειτουργούν χωρίς βεβαίωση συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων ανερχόταν στο ποσό των 15.000 ευρώ ανεξαρτήτως της βαρύτητας του παραπτώματος. Δεδομένου ότι το ανωτέρω πρόστιμο κρίνεται σε πολλές περιπτώσεις εξοντωτικό για τον επιχειρηματία, καθώς δεν λαμβάνονταν υπόψη οι ιδιαίτερες συνθήκες της εκάστοτε παράβασης, με αποτέλεσμα να κάμπτεται συχνά η αρχή της αναλογικότητας παραπτώματος και κύρωσης, κρίνεται σκόπιμη η παροχή δυνατότητας διαβάθμισης του ύψους του προστίμου αναλόγως της επαναληψιμότητας της παράβασης.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 16

Με το άρθρο 7 παρ. 10 του ν. 4276/2014 επιβάλλεται πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ σε τουριστική επιχείρηση, κάθε κατηγορίας, που παραλείπει να προσφέρει στην πελατεία της τις υπηρεσίες που υποσχέθηκε ή διαφήμισε ή αν οι υπηρεσίες, ανέσεις ή αγαθά που προσέφερε είναι προδήλως κατώτερης κατηγορίας ή ποιότητας. Η διάταξη όμως αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε καταλύματα τα οποία διαφημίζονται είτε ως ανώτερης κατηγορίας (σε αστέρια ή κλειδιά) είτε ως διαφορετικής μορφής (κύρια – μη κύρια) από αυτήν που αναγράφεται στο ΕΣΛ τους (ή στο μοναδικό αριθμό γνωστοποίησης) και συνεπώς απαιτείται νομοθετική ρύθμιση για την κάλυψη του κενού αυτού. Η διάταξη που προτείνεται με το παρόν σχέδιο νόμου καλύπτει ακριβώς αυτό το κενό.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Ε. Επί των άρθρων του πέμπτου μέρους

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 17

Με την πρώτη διάταξη του έβδομου μέρους του προτεινόμενου σχεδίου νόμου επεκτείνεται η δυνατότητα που έχει το Ελληνικό Δημόσιο να παραχωρήσει κατόπιν σύμβασης σε ΟΤΑ α΄ ή β΄ βαθμού (ή σε εταιρεία που μετέχει), πέραν των 16 μαρίνων που έχουν χωροθετηθεί με το ν. 2160/1993 και τους λοιπούς τουριστικούς λιμένες που έχουν δημιουργηθεί από το ίδιο το Δημόσιο. Ο διαχωρισμός ‘χωροθέτησης’ και ‘δημιουργίας’ γίνεται για να συμπεριληφθούν στη διάταξη οι τουριστικοί λιμένες που είχαν δημιουργηθεί προ της ισχύος του ν. 2160/1993, με άλλες διατάξεις. Τέλος, απαλείφεται η δέσμευση που υπήρχε για τον οικείο Ο.Τ.Α. να είναι κύριος ή επικαρπωτής του παράκτιου ακινήτου που έχει περιληφθεί στη χερσαία ζώνη του τουριστικού λιμένα ή συνέχεται με αυτήν, προκειμένου να αναλάβει τη διαχείρισή του, δεδομένου ότι η υποχρέωση κατοχής ιδιοκτησίας για τη δημιουργία και εκμετάλλευση μαρίνας έχει ήδη καταργηθεί με το με την περ. 3 της υποπαρ. ΣΤ16 της παρ. ΣΤ του πρώτου άρθρου του ν. 4254/2014. Επομένως, με αυτόν τον τρόπο οι διατάξεις εναρμονίζονται.

Μέχρι σήμερα η δυνατότητα χωροθέτησης τουριστικού λιμένα εντός ζώνης υφιστάμενου εμπορικού λιμένα δινόταν μόνο στον οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, ο οποίος πολλές φορές λόγω έλλειψης πόρων ή τεχνογνωσίας αδυνατεί να ολοκληρώσει την απαιτούμενη διαδικασία, που απαιτεί υποβολή σειράς μελετών. Με τη διάταξη αυτή δίνεται η δυνατότητα στον αρμόδιο για τους τουριστικούς λιμένες Υπουργό -που έχει ευρύτερη εποπτεία του χωροταξικού σχεδιασμού και των αναγκών της χώρας σε λιμενικές υποδομές- να χωροθετήσει Τ.Λ. και σε καθορισμένες ζώνες λιμένων. Από την άλλη πλευρά, οι οικείοι φορείς διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένων, απαλλάσσονται από το αρχικό και χρονοβόρο διοικητικό βάρος του σταδίου της χωροθέτησης.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 18

Η διάταξη αυτή εισάγεται στο πλαίσιο επιτάχυνσης των διαδικασιών που αφορούν στη χωροθέτηση όλων των κατηγοριών των τουριστικών λιμένων και άρσης πολλαπλών γνωμοδοτήσεων των ίδιων φορέων, τόσο κατά την χωροθέτηση όσο και κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση για το ίδιο έργο. Στοχεύει έτσι στη μείωση της γραφειοκρατίας που προκαλεί ασάφειες, επαναλήψεις, αντιφάσεις με αποτέλεσμα να δημιουργείται το αίσθημα της αβεβαιότητας στους επενδυτές ως προς τον κανόνα δικαίου που ισχύει σε

κάθε περίπτωση και το σύνολο των προς κατάθεση δικαιολογητικών. Με την εν λόγω διάταξη, καθορίζονται οι διαδικασίες γνωμοδοτήσεων και ο τρόπος ενημέρωσης του κοινού με στόχο την εξασφάλιση αφ' ενός επαρκούς δημοσιοποίησης και αφ' ετέρου την εξάλειψη περιττών γνωμοδοτήσεων για το ίδιο έργο ανάλογα με τη μελέτη που κατατίθεται.

Με την εν λόγω διάταξη δίνεται η δυνατότητα στο φορέα διαχείρισης του έργου, πριν την έναρξη κατασκευής να υποβάλει Φάκελο Συμμόρφωσης Τελικού Σχεδιασμού, αναλογικά με τις διατάξεις των άρθρων 6 ή 7 του ν. 4014/2011 ώστε η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή και οι υπηρεσίες του τουρισμού μέσω της ΕΤΛ να αποφανθούν αν επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις στην εγκριτική απόφαση χωροθέτησης οπότε απαιτείται η υποβολή νέας ΜΠΕ και τροποποίηση της απόφασης χωροθέτησης. Στην περίπτωση μικρής κλίμακας τροποποιήσεων εκδίδεται απόφαση λειτουργικής τακτοποίησης.

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου οι προτεινόμενες προσθήκες, στο τέλος του άρθρου 31 και στο τέλος του άρθρου 34 του ν. 2160/1993 αντίστοιχα, αίρουν σε μεγάλο βαθμό ένα συχνά διαπιστούμενο αδιέξοδο και επεκτείνει ουσιαστικά την δυνατότητα παραχώρησης τουριστικών λιμένων μέσω διενέργειας δημόσιων διαγωνισμών ύστερα από πρόσκληση του Υπουργού Τουρισμού και για τουριστικούς λιμένες που δεν έχουν χωροθετηθεί με πρωτοβουλία του Υπουργείου Τουρισμού. Αναγκαία προϋπόθεση είναι οι τουριστικοί λιμένες να μη λειτουργούν είτε γιατί ο φορέας που έχει αιτηθεί τη χωροθέτηση δε δείχνει έμπρακτο ενδιαφέρον για τη δημιουργία τους –εφ' όσον δεν προσέρχεται για τη σύναψη της προβλεπόμενης σύμβασης παραχώρησης- είτε γιατί οι όροι της σύμβασης (ή της παραχώρησης) δεν τηρούνται, με συνέπεια τη λύση της. Με τον τρόπο αυτό μπορούν να αξιοποιηθούν λιμένες που έχουν ήδη χωροθετηθεί και επομένως είναι πιο ελκυστικοί για επενδυτές, εφόσον τους απαλλάσσει από το αρχικό και χρονοβόρο στάδιο της χωροθέτησης.

Ειδικότερα σε ότι αφορά τη νομοθετική εξουσιοδότηση που δίνεται στον Υπουργό Τουρισμού στο σημείο 14 με την προτεινόμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα να καθοριστεί ο ελεγκτικός μηχανισμός, ο τρόπος ελέγχου των παραβάσεων, τα είδη αυτών, οι όροι και οι προϋποθέσεις ανάκλησης αδειας λειτουργίας ή απαγόρευση λειτουργίας ή προσωρινή στέρωση αδειας για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Σε ότι αφορά δε την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 (τροποποίηση της παραγράφου 11 του άρθρου 31 του ν. 2160/1993), με αυτήν εισάγεται η δυνατότητα καθορισμού σχετικού οικονομικού ανταλλάγματος, στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς, από τον καθ' ύλην αρμόδιο φορέα διαχείρισης του τουριστικού λιμένα, για τοποθέτηση και χρήση, εξοπλισμού πλωτών ανυψωτικών συστημάτων φύλαξης σκαφών. Η εξέλιξη της τεχνολογίας, η ανάγκη βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών στο πλαίσιο της ανταγωνιστικότητας και της βελτιστοποίησης των συνθηκών λειτουργίας

του λιμένα καταδεικνύουν την ανάγκη τοποθέτησης των συγκεκριμένων πλωτών ανυψωτικών συστημάτων φύλαξης σκαφών σε συμμόρφωση και εναρμόνιση με την περιβαλλοντική νομοθεσία.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 19

Με την εν λόγω διάταξη του υπό κρίσιν σχεδίου νόμου, η ναυταθλητική μαρίνα Καλλιθέας που περιλαμβάνει τα έργα και εγκαταστάσεις που βρίσκονται εντός της ζώνης Β1 του Ολυμπιακού Πόλου Φαλήρου, όπως ορίζονται με το ΕΣΟΑΠ (ΦΕΚ 233/26-3-2002 αρ. 3 παρ. 2Γ), το ν. 3342/2005 (ΦΕΚ 131/Α'6-6-2005), το από 7-4-2004 «Ιδιωτικό Συμφωνητικό Παραχώρησης Χρήσης στον Ολυμπιακό Πόλο Φαλήρου» από τα ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε. προς το Δήμο Καλλιθέας, το από 7-4-2004 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Παραχώρησης Χρήσης από τα ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε. προς την Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία και όπως αυτή χωροθετείται στο θεωρημένο 'as built' σχέδιο Γενικής οριζοντιογραφίας Ζώνης Β1-Α2, εντάσσεται λειτουργικά στην κατηγορία των τουριστικών λιμένων.

Η εν λόγω ναυταθλητική μαρίνα χαρακτηρίστηκε κατ' αυτόν τον τρόπο στις σχετικές πράξεις της Διοίκησης ως εκ της προέλευσής της (δηλ. ως ολυμπιακού έργου), αλλά επειδή ο εν λόγω όρος δεν υφίσταται νομοθετικά, προκύπτει η ανάγκη να διέπεται από συγκεκριμένη νομοθεσία τόσο για τα θέματα λειτουργίας της όσο και για την περίπτωση αναβάθμισης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού ή συμπλήρωσης των εγκαταστάσεων αυτής.

Επειδή στην πράξη λειτουργεί ως τουριστικός λιμένας και αποτελεί χώρο υποδοχής και ελλιμενισμού ναυταθλητικών σκαφών στις θέσεις που προορίζονται για τους αναγνωρισμένους ναυταθλητικούς ομίλους/ συλλόγους/ σωματεία που ήταν εγκατεστημένοι στην περιοχή πριν την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων και συμπληρωματικά τουριστικών σκαφών αναψυχής στις θέσεις που απομένουν για το φορέα διαχείρισης της ναυταθλητικής μαρίνας, δέον είναι να διέπεται από τη νομοθεσία των τουριστικών λιμένων και να υπάρξει εφαρμογή των άρθρων 29 έως και 31α του ν. 2160/1993.

Αιτιολογική Έκθεση του άρθρου 20

Με το άρθρο αυτό προτείνεται η δυνατότητα παρέκκλισης από το ν. 2971/2001 ως προς τη διαδικασία νομιμοποίησης υφιστάμενων εγκαταστάσεων και λιμενικών έργων εντός της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης τουριστικών λιμένων που βρίσκονται υπό αξιοποίηση από το Ελληνικό Δημόσιο και δεν έχουν μέχρι στιγμής παραχωρηθεί προς εκμετάλλευση. Η προβλεπόμενη από πλευράς του Δημοσίου διαγωνιστική διαδικασία είναι λογικό ότι δε θα έχει αποτέλεσμα όταν εντός της ζώνης του υπό παραχώρηση τουριστικού λιμένα υπάρχουν

εγκαταστάσεις που δεν είναι νόμιμες. Η άμεση αποκατάσταση της νομιμότητας σε υφιστάμενα έργα που αποτελούν περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου και επιθυμεί να παραχωρήσει είναι αναγκαία ως μέσο ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας. Άλλωστε η σχετική απόφαση λαμβάνεται από την Υπουργό Τουρισμού, μετά από σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Τουριστικών Λιμένων, στην οποία μετέχουν εκπρόσωποι όλων των συναρμόδιων για τη δημιουργία ενός τουριστικού λιμένα Υπουργείων, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό ευρεία συναίνεση και έλεγχο.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

ΣΤ. Επί των άρθρων του έκτου μέρους

Αιτιολογική Έκθεση για το άρθρο 21

Η Κρήτη είναι το πέμπτο σε μέγεθος νησί στη Μεσόγειο με έκταση 8.335 τετραγωνικών χιλιομέτρων και το μεγαλύτερο στην Ελλάδα με γεωμορφολογία και πολιτισμό τέτοιο που ανέκαθεν την καθιστούσαν έναν από τους σημαντικότερους τουριστικούς προορισμούς της χώρας. Διαθέτει δύο διεθνείς αερολιμένες, τον διεθνή αερολιμένα Ηρακλείου «Νίκος Καζαντζάκης» και τον αντίστοιχο αερολιμένα Χανίων «Ιωάννης Δασκαλογιάννης» με τον πρώτο να αποτελεί τον δεύτερο μεγαλύτερο σε κίνηση αερολιμένα στην Ελλάδα συμβάλλοντας καθοριστικά και πολύπλευρα στην τουριστική και εν γένει οικονομική ανάπτυξη τόσο της χώρας όσο και του νησιού ως κεντρική πύλη εισόδου.

Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της ΥΠΑ μόνο τον Αύγουστο του 2017 διακινήθηκαν στα ελληνικά αεροδρόμια 9.260.832 επιβάτες, η άνοδος δε συνολικά (+5,7% επιβάτες εσωτερικού και +7,9% επιβάτες εξωτερικού) έφτασε μεσοσταθμικά το 7,4% σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του περασμένου έτους. Όσον αφορά ειδικότερα στις αφίξεις επιβατών εξωτερικού, σημειώθηκε αύξηση 7,5% που αναλογεί σε 3.548.461 επιβάτες σε σχέση με τον Αύγουστο του 2016, με τα αεροδρόμια Αθηνών, Ηρακλείου, Ρόδου, Θεσσαλονίκης και Κέρκυρας να παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη επιβατική κίνηση. Για όλους τους παραπάνω λόγους καθίσταται όχι απλά εύλογη αλλά επιτακτική η ύπαρξη και λειτουργία Γραφείου Υποστήριξης τουρισμού ως οργανωτική μονάδα του Υπουργείου Τουρισμού στον δεύτερο μεγαλύτερο σε κίνηση αερολιμένα της χώρας και η υπαγωγή του στην, κατά τόπον και καθ' ύλην αρμόδια, Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Κρήτης.

Αιτιολογική Έκθεση για το άρθρο 22

Με τον όρο «Αιγίδα του Υπουργείου Τουρισμού» νοείται η παραχώρηση ηθικής υποστήριξης του επίσημου αρμόδιου για θέματα τουρισμού κρατικού φορέα της χώρας σε δράσεις που διοργανώνονται και υλοποιούνται στο πλαίσιο της

γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής για τον τουρισμό και σε συμφωνία με τις σχετικές με αυτή ειδικότερες επιμέρους ρυθμίσεις χωρίς καμία οικονομική ή υλική υποχρέωση εκ μέρους του αρμόδιου Υπουργείου. Με τον όρο «δράση», για τις ανάγκες του παρόντος, νοείται μια ευρεία σειρά δραστηριοτήτων, πρωτοβουλιών, διοργανώσεων, εκδηλώσεων ή/και προγραμμάτων ιδίως συνέδρια, συζητήσεις, σεμινάρια, βραβεία, διαγωνισμοί, φεστιβάλ κ.τ.λ..

Στην αίτηση χορήγησης αιγίδας πρέπει να τεκμηριώνεται με σαφήνεια η προστιθέμενη αξία της δράσης για τον τουρισμό και ο λόγος για τον οποίο εκτιμάται από τους διοργανωτές ότι χρήζει της επίσημης αναγνώρισης και υποστήριξης του Υπουργείου. Στοιχεία, όπως είναι ο καινοτόμος χαρακτήρας της δράσης και η συμμετοχή μεγάλου αριθμού εμπλεκομένων είτε στη διοργάνωση της δράσης είτε ως επωφελούμενων εξ αυτής, συνεκτιμώνται θετικά. Συνολικά και με κάθε τρόπο στην αίτηση θα πρέπει να τεκμηριώνεται η υψηλή ποιότητα της δράσης και οι θετικές συνέπειές της πέρα από το πεδίο του διοργανωτή στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ

Ζ. Επί των άρθρων του Εβδομού Μέρους (άρθρα 23-25)

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του αρ. 46 του ν. 4186/2013, οι οκτώ (8) ΕΠΑ.Σ. αρμοδιότητας του Υπουργείου Τουρισμού, που λειτουργούσαν σε όλη την επικράτεια (Αναβύσσοι Αττικής, Ηράκλειο Κρήτης, Ρόδος, Γαλαξίδι, Θεσσαλονίκη, Αλεξανδρούπολη, Κέρκυρα, Άργος Πελοποννήσου) καταργήθηκαν στις 15.9.2015. Με την παρούσα διάταξη ρυθμίζονται θέματα που προκύπτουν με την κατάργηση των ΕΠΑ.Σ. και συγκεκριμένα:

1. Προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των αρχείων των καταργημένων ΕΠΑ.Σ στο διηνεκές, μεταφέρονται τα αρχεία τους στα Ι.Ε.Κ. του Υπουργείου Τουρισμού που έχουν ιδρυθεί με την υπ' αρ. 16701/28.7.2014 Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας & Θρησκευμάτων και Τουρισμού (ΦΕΚ 2107/Β/2014), κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4186/2013, και τα οποία στεγάζονται στους ίδιους χώρους που στεγάζονταν οι καταργημένες ΕΠΑ.Σ. Συγκεκριμένα τα αρχεία της ΕΠΑ.Σ. Αναβύσσου μεταφέρονται στο Ι.Ε.Κ. Αναβύσσου, της ΕΠΑ.Σ. Μακεδονίας στο Ι.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης (Περαία Θερμαϊκού), της ΕΠΑ.Σ. Πελοποννήσου στο Ι.Ε.Κ. Πελοποννήσου (Άργος), της ΕΠΑ.Σ. Ηρακλείου στο Ι.Ε.Κ. Ηρακλείου Κρήτης (Κοκκίни Χάνι), της ΕΠΑ.Σ. Ρόδου στο Ι.Ε.Κ. Ρόδου, της ΕΠΑ.Σ. Κέρκυρας στο Ι.Ε.Κ. Κέρκυρας και της ΕΠΑ.Σ. Αλεξανδρούπολης στο Ι.Ε.Κ. Αλεξανδρούπολης.

2. Τα Ι.Ε.Κ. στα οποία μεταφέρονται τα αρχεία των καταργούμενων ΕΠΑ.Σ. ορίζονται ως η διάδοχη, αρμόδια αρχή η οποία θα έχει στο εξής την αρμοδιότητα τήρησης του αρχείου και έκδοσης των σχετικών πιστοποιητικών αποφοίτησης, βεβαιώσεων σπουδών και λοιπών αφορούντων την πρώτη λειτουργία των ΕΠΑ.Σ, διοικητικών εγγράφων. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται τόσο η δυνατότητα εξυπηρέτησης των αποφοίτων των ΕΠΑ.Σ, και των λοιπών ενδιαφερομένων πολιτών (διδασκόντων, προμηθευτών κ.λ.π), όσο και η

συνέχεια της δημόσιας διοίκησης όσον αφορά την δυνατότητα διευθέτησης διοικητικών και οικονομικών θεμάτων που πιθανόν θα προκύψουν στο μέλλον από την πρώην λειτουργία των ΕΠΑ.Σ.

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται η πρόβλεψη του άρθρου 14 του ν. 3105/2003 για έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο θα καθοριστούν θέματα σχετικά με το εκπαιδευτικό, ερευνητικό και διοικητικό έργο του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΑΣΤΕ και προβλέπεται ότι τα εν λόγω θέματα θα καθοριστούν με κοινή απόφαση των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργών Τουρισμού και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Σημειώνεται ότι το ως άνω προβλεπόμενο προεδρικό διάταγμα δεν εκδόθηκε ποτέ από την ψήφιση του νόμου 3105/2003.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 13 του ν. 3105/2003, ο συνολικός αριθμός ωρών διδασκαλίας που ανατίθεται σε επιστημονικούς συνεργάτες, εργαστηριακούς συνεργάτες και εκπαιδευτικούς ξένων γλωσσών δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος των 10 ωρών εβδομαδιαίας διδακτικής απασχόλησης ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 4 του ίδιου ως άνω άρθρου, ο συνολικός αριθμός των ωρών της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να αυξηθεί μέχρι 50% με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού μετά από εισήγηση του Προϊσταμένου του Τμήματος. Σημειώνεται ότι με την με υπ' αριθμ. 19985/22-9-2014 απόφαση της Υπουργού Τουρισμού (2616/Β) ο αριθμός των ωρών διδασκαλίας που ανατίθεται σε επιστημονικούς συνεργάτες, εργαστηριακούς συνεργάτες και εκπαιδευτικούς ξένων γλωσσών έχει αυξηθεί σε 15 ώρες εβδομαδιαίως. Ο εν λόγω περιορισμός - της μη δυνατότητας δηλαδή ανάθεσης διδασκαλίας πέραν των 15 ωρών εβδομαδιαίως στο έκτακτο εκπαιδευτικό προσωπικό, το οποίο προσλαμβάνεται ετησίως για την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών των ΑΣΤΕ – έχει ως αποτέλεσμα την υποχρέωση πρόσληψης περισσότερων καθηγητών για την διδασκαλία μαθημάτων τα οποία θα μπορούσαν να διδαχθούν από έναν καθηγητή στον οποίο θα ανατίθεντο περισσότερες των 15 ωρών εβδομαδιαίας διδασκαλίας. Δεδομένου του συνεχώς μειούμενου αριθμού του εκπαιδευτικού προσωπικού που μπορεί να προσλαμβάνει ετησίως το Υπουργείο για την κάλυψη των αναγκών των εκπαιδευτηρίων του, με την κατάργηση του εν λόγω περιορισμού θα μπορούσαν να μειωθούν οι ανάγκες των ΑΣΤΕ σε προσωπικό καθώς θα είναι δυνατή η ανάθεση της διδασκαλίας ορισμένων μαθημάτων σε μικρότερο αριθμό καθηγητών, οι οποίοι θα απασχολούνται περισσότερες ώρες και θα αμείβονται ανάλογα ως ωρομίσθιοι καθηγητές.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΟ

Η. Επί των άρθρων του ογδούου μέρους

Λοιπές Διατάξεις

Αιτιολογική Έκθεση για το άρθρο 26

Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ.2 του άρθρου 18 του ν. 4179/2013 και ειδικότερα εισάγεται εξουσιοδοτική διάταξη προς έκδοση υπουργικής απόφασης για την συγκρότηση επταμελούς επιτροπής, το Παρατηρητήριο, αρμόδιο για την αξιοποίηση των στοιχείων και πορισμάτων του Δορυφόρου Λογαριασμού Τουρισμού, την μελέτη της τουριστικής αγοράς και παρουσίαση πορισμάτων, με στόχο την υποστήριξη τεκμηριωμένων επεμβάσεων για την εύρυθμη λειτουργία της και την πρόταση στοχευμένων μέτρων αναπτυξιακού χαρακτήρα στον τομέα του τουρισμού με στόχο την ανάδειξη όλων των θεματικών ενοτήτων του εγχώριου τουριστικού προϊόντος. Με την εισαγόμενη ρύθμιση το Παρατηρητήριο γίνεται πιο ευέλικτο, αλλά διατηρείται η συμμετοχή όλων των αρμόδιων φορέων. Τέλος, ισχύουν για το Παρατηρητήριο τα οριζόμενα στο άρθρο 21 του ν. 4024/2011 περί αμοιβών συλλογικών οργάνων.

Αιτιολογική Έκθεση για το άρθρο 27

Με τις προτεινόμενες διατάξεις που αφορούν στα ξενοδοχεία συνιδιοκτησίας (condo hotels) ουσιαστικά επιλύεται ένα νομοτεχνικό πρόβλημα που είχε ανακύψει κατά την θέση σε εφαρμογή του ν.4276/2014, καθώς δημιουργούσε κενό στη νομοθεσία μιας κατηγορίας καταλυμάτων, των ξενοδοχείων συνιδιοκτησίας, το οποίο προέκυψε από την εκ παραδρομής κατάργηση της διάταξης που προέβλεπε τη διαδικασία σύστασης και λειτουργίας των εν λόγω καταλυμάτων.

Ειδικότερα, με την παρ.4 του άρθρου 51 του ν.4276/2014 ορίστηκε ότι καταργείται από 1.1.2015, μεταξύ άλλων, και το άρθρο 2 του ν.2160/1993. Στο άρθρο 1 του ν.4276/2014 παρ.2 περ. εε΄ δόθηκε ο ορισμός για τα ξενοδοχεία συνιδιοκτησίας και προβλέφθηκε πως για την σύσταση και λειτουργία τους εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν.4179/2013. Περαιτέρω, ο ν.4179/2013 στο άρθρο 3 τροποποιεί το άρθρο 2 του ν. 2160/1993, προσθέτοντας εδάφιο στο τέλος αυτού. Συνεπώς, έγινε στο ν.4276/2016 παραπομπή ως προς την λειτουργία των ξενοδοχείων συνιδιοκτησίας στο άρθρο 2 του ν.2160/1993, η οποία είχε καταργηθεί με το άρθρο 51 του ν.4276/2014.

Με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις συνεπώς, επιλύεται η σύγχυση ως προς τις ισχύουσες διατάξεις και καλύπτεται το νομοθετικό κενό της διαδικασίας σύστασης και λειτουργίας ξενοδοχείου συνιδιοκτησίας, θέτοντας τον ορισμό των ξενοδοχείων συνιδιοκτησίας στο άρθρο 1 και το πλαίσιο λειτουργίας τους στο άρθρο 18 του ν. 4276/2014.

Αιτιολογική έκθεση για το άρθρο 28

Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται αναγκαία για λόγους ισονομίας και ίσης μεταχείρισης, αποσκοπεί δε στην αποκατάσταση του αισθήματος δικαίου μεταξύ των υπαλλήλων οι οποίοι επανήλθαν στην ενεργό υπηρεσία με τις διατάξεις του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ 4 του Ν.4325/2015, κατόπιν λήξης της διαθεσιμότητας και λύσης της υπαλληλικής τους σχέσης, και εκείνων οι οποίοι για οποιοδήποτε λόγο δεν επανήλθαν. Με την προτεινόμενη ρύθμιση εμπίπτουν στις προαναφερόμενες διατάξεις και οι υπάλληλοι, μόνιμοι και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με τις διατάξεις της υποπ.Ζ.4. της παρ. Ζ' του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 και δεν ολοκληρώθηκε η μεταφορά τους σε άλλη υπηρεσία λόγω μη ανάληψης καθηκόντων στη νέα τους θέση για οποιοδήποτε λόγο.

ΜΕΡΟΣ ΕΝΑΤΟ

Θ. Επί των άρθρων του ενάτου μέρους

Αιτιολογική Έκθεση για το άρθρο 29

Μεταβατικές Διατάξεις

Παρ' ότι με τις ρυθμίσεις του ν.4070/2012 και ιδίως το άρθρο 166 «Μεταβατικές Διατάξεις» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 4276/14, ΦΕΚ-155 Α/30-7-14, έγινε προσπάθεια επίσπευσης διαδικασιών αδειοδότησης, εξοικονόμησης πολύτιμου για τους επενδυτές χρόνου και αποφυγή άσκοπων νομικών επιπλοκών για πλήθος λιμενικών τουριστικών υποδομών εκτός και εντός κεντρικού κρατικού ελέγχου (προ του ν. 2160/1993 και με το ν.2160/93) η εκεί ορισθείσα χρονική προθεσμία, δεν επέφερε τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών έκδοσης δικαιολογητικών που έλειπαν.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, επεκτείνεται ο χρόνος ισχύος της ανωτέρω διάταξης, δίνοντας τη δυνατότητα σε υφιστάμενους και εν λειτουργία τουριστικούς λιμένες οι οποίοι για μια σειρά από λόγους στερούνται άδειας λειτουργίας να αδειοδοτηθούν για το σύνολο ή για τμήμα τους μετά από υποβολή του σχετικού αιτήματος και των δικαιολογητικών.

Με τον τρόπο αυτό παρατείνεται η δυνατότητα άμεσης επίλυσης χρόνιων προβλημάτων αξιοποίησης τουριστικών λιμενικών υποδομών, μέσω της νόμιμης λειτουργίας τους και παράλληλα διευκολύνεται ο κρατικός έλεγχος του συνόλου των τουριστικών λιμένων, ανεξάρτητα από το χρόνο δημιουργίας τους.